

London hív – harsogja az Index

2018 június 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az Index aljas hazaárulást követ el...

akkor, és jókorát hazudik is, mikor egy olyan rovatot visz, amely arra biztatja a magyar fiatalokat, hogy hagyják el hazájukat és költözzenek Londonba, mert ott kolbászból van a kerítés.

„A nagy világon e kiv?l / Nincsen számodra hely; / Áldjon vagy verjen sors keze: / Itt élned, halnod kell.” Mi, akik igaz magyar emberként éljük az életünk, egészen pontosan tudjuk, mit takar a Szózat második és utolsó versszaka. Mi vagyunk azok az emberek, akik e sorokon mindig meg tudunk hatódni. Mi vagyunk azok, akik el tudunk pityeredni, amikor vigyázzba állva énekeljük. Mi vagyunk azok, akik bármikor fel tudnak idézni egy-egy olyan pillanatot, amikor képtelenek voltunk visszatartani a könnyeinket, a Szózat vagy a Himnusz eléneklése alatt.

Emlékszem az els? iskolai évnyitóra, mikor el?ször énekeltek, még nem jelentett annyit, mint ma. Csak azt tudtam, hogy abban a pillanatban vigyázzba kell állni – édesapám tanította így. Már sokadik éve koptattam az iskolapadot, amikor rájöttem, hogy nem minden gyereknek természetes a Himnusz alatt felállni. Hogy nem minden gyereknek tanította ezt meg az apukája. De arra is rá kellett jönnöm, hogy nem mindenkinek jelenti ugyanazt a Himnusz, a Szózat, és a haza, mint nekem.

Kisgyerek voltam, amikor el?ször énekeltem úgy a Himnuszt és a Szózatot, hogy rajtam kívül mások is voltak a családtagjaimon kívül. De nagyon sok id?nek kellett eltelnie, hogy azt érezzem, amit ma érzek. Tanulnom, olvasnom, tapasztalnom, éreznem kellett sok mindent, egyszóval fel kellett, hogy n?jek, hogy megértsem, mit is jelent, hogy „itt élned, halnod kell.” S?t! El kellett utaznom más országokba, ott hosszabb id?t töltenem, hogy megérezzem és tudjam, mennyire hiányzik a nyelvem, az otthonom, a hazám. Magyarország.

Ki kellett utazzak Erdélybe, meghallgatni, milyen szívszorítóan, dacosan, könnyes szemmel éneklük a magyar Himnuszt, és a Szózatot a lerománózott székely rokonaim, akik fogukat összeszorítva, szívük minden szeretetével maradtak magyarok. Mert magyarok akartak maradni. Azután haza kellett jöjjek, hogy ugyanezt átéljem én is. Mert magyarnak lenni bizony azt is jelenti, hogy akkor is felállunk, akkor is énekelünk, amikor olyanok vesznek körül minket, akik nem állnak fel, akik nem énekelnek velünk, és akik azért gúnyolódnak, mert vigyázzba állunk. És kicsúfolják könnyeinket, a hazánk iránt érzett szeretetünket és azt is, hogy mit itt akarunk élni, s halni.

?k, akik nem akarnak itt élni és itt meghalni...

Mindezen gondolatok csak azért jutottak eszembe, mert Magyarország egyik legolvasottabb ellenzéki portálján, az Indexen létezik egy rovat – London calling (hív London) címmel –, ami olyan fiatalokat mutat be, akik nem akarnak itt élni, és itt halni. Akiknek semmit nem jelent Magyarország, a haza, és Vörösmarty sorai. Nekik magyarnak lenni másod-, de inkább harmadrangú kérdés. Inkább laknak Londonban egy szerb, egy román és vietnami fiatalal egy lyuknyi albérletben nyomorogva, mint bárhol Magyarországon, magyar emberek társaságában. Ismerjük ?ket régr?l. ?k nevétek ki az iskolában a Himnuszunkat, ?k gúnyolták ki a könnyeinket, ?k röhögtek ki az aradi tizenhármát, Széchenyit, Pet?fit, a 48-as és az 56-os forradalmárokat. ?k voltak, akik már az iskolában is a nevetést?l és nem meghatódottságtól könnyeztek azon szavak hallatán, hogy „hazádnak rendületlenül légy híve ó magyar.”

Nekik semmit jelent magyarnak lenni, ?k nem értik, hisz nem érthetik, hogy mit jelent az, hogy a nagy világon e kívül nincsen számodra hely. És ismerjük a régmúltból is ?ket. Nem személyesen persze. De tanultunk róluk.

?k az örök hitványak, az örök árulók, akik sosem hazájukért harcoltak, inkább elárulták azt. ?k azok, akik megfutamodtak, ?k azok, akik árulókká váltak, akik átálltak, ha úgy érezték, elbukhat a honvéd?háború, ha úgy érezték egy csepp vérük is kicsordulhat, ha úgy érezték nélkülözniük kell.

„Ez éltet?d, s ha elbukál,

Hantjával ez takar.”

Az Index nettó hazaárulást követ el azzal, hogy egy olyan rovatot visz, ami arra biztatja a magyar fiatalokat, hogy hagyják el a hazájukat.

Ha Vörösmarty látná, hogy az Index hogyan propagálja a magyarokat arra, hogy ahelyett, hogy a hazájukért dolgozzanak, hogy a hazájukért éljenek, sírjanak, nevéssenek, csak köpne egyet. Ha Vörösmarty látná, hogy léteznek olyan hírportálok Magyarországon, melyek arra biztatják a magyar fiatalokat, hogy külföldre költözzenek, hogy külföldön dolgozzanak, hogy külföldön alapítsanak családot, akkor a köpés után, csak annyit mondana: „hazaárulók”.

Akik most Londonban olvassák a soraimat egészen biztosan felháborodnak majd. Helyes. Ennek én tiszta szívemből örülni fogok. Mert ha dühöseksz amiatt, hogy azt állítottam, hogy semmit nem számít nekik Vörösmarty verse, a hazájuk, az otthonuk, akkor mégiscsak pislákol bennük a hazaszeretet.

Ék idővel haza is jönnek majd, hogy együtt építsük tovább Magyarországot.

A többiek pedig? Inkább nem mondanék róluk semmit...

Apáti Bence - www.polgarportal.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIG JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győzeletről tabumentesen
„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló